

**Bodajk Város
Polgármestere**

8053 Bodajk, Petőfi S. u. 60.
Tel.-fax: 22/410-001
E-mail: bodajkpm@t-online.hu

Ügyiratszám: Bod/185-7/2018.

Sorszám: 31/2018.

Nyilvános ülés	☒
Zárt ülés	☐
Mötv. 46. § (2) a)	☐
Mötv. 46. § (2) b)	☐
Mötv. 46. § (2) c)	☐

**Javaslat
portrékötet kiadásának támogatására**

Előadó:
Wurczinger Lóránt polgármester

Előkészítésben részt vett:
Kovács Réka ügyintéző

Előzetesen tárgyalja:
Gazdasági Bizottság
Humánügyi Bizottság

egyszerű többség	☒
minősített többség	☐
Mötv. 50. §	☐
Mötv. 42. § ...	☐
SzMSz 31. § (2) ...	☐

Készült:
Bodajk, 2018. február 14.

Tisztelt Képviselő-testület!

Nehrer György irodalomkedvelő nyugdíjas, a Vörösmarty Társaság tagja a mellékelt levelében az önkormányzat támogatását kéri Bakonyi István, Bodajk díszpolgárának munkásságáról szóló portrékötet kiadásához.

Bakonyi István több évtizedes irodalmi munkássága alatt sok kortárs és már elhunyt kollégájáról írt monográfiákat, tanulmányokat és recenziókat. Az elmúlt negyven évben sokat tett, és napjainkban is aktívan részt vesz a magyar nyelv, a magyar irodalom és a közművelődés elősegítésében. A köteten keresztül többek között bepillantást nyerhetünk Székesfehérvár és a régió irodalmi, kulturális életébe, megismerhetjük a városban alapított újságok, folyóiratok, rádió, televízió és a Vörösmarty Társaság létrejöttében vállalt önzetlen szerepét, és fény derül Bakonyi István szakmai és baráti kötődéseire is.

„A Bakonyi Kovács” címmel elkészült a kötet kézírata, mely az előterjesztés mellékletének részét képezi, mely jelenleg korrektúra alatt van.

Kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy a javaslatot megtárgyalni szíveskedjen.

Wurczinger Lóránt s. k.
polgármester

"A"

Határozati javaslat

portrékötet kiadásának támogatásáról

A képviselő-testület a - Nehrer György: „A Bakonyi Kovács” című - portrékötet kiadási költségeinek finanszírozását Ft összeggel támogatja, a 2018. évi költségvetés terhére.

A képviselő-testület felkéri a polgármestert, hogy határozatáról az érintettet értesítse, egyebekben a határozat végrehajtása érdekében szükséges intézkedéseket tegye meg.

Felelős: Wurczinger Lóránt polgármester

Határidő: értesítésre azonnal

egyebekben értelem szerint

"B"

Határozati javaslat

portrékötet kiadásának támogatásáról

A képviselő-testület a - Nehrer György: „A Bakonyi Kovács” című - portrékötet kiadási költségeinek finanszírozását nem támogatja.

Érkezett: 2018-01-25

Iktatási szám: Bod/185-7/2018

Előszám:

Melléklet:

Előadó: Kovács Péter

2018. jan. 25.

Kovács Péter
Polgármester

Jelen

Kedves Wurzinger Lóránt!

Tisztelt Polgármester Úr!

Hivatkozva 2018-01-24-i személyes találkozásunkra. Kérem, hogy az Önnek átadott „A Bakonyi Kovács” c. kötet Előszó (Szinopszis) alapján az elkészült könyv kiadását szíveskedjen támogatni.

Röviden magamról:

Irodalomkedvelő nyugdíjas vagyok. A Vörösmarty Társaság tagjaként gondozom, és szerkesztem a társaság Facebook oldalát, valamint portré fotókat és videó összeállításokat készítek a rendezvényeinken. A társaságban végzett munkáim mellett rendszeresen írok, és publikálok. Munkáim, kiadott könyveim. „Csak mesélek” novelláskötet (2013) „Hazádnak rendületlenül” kisregény (2015) „38 pillanat” novelláskötet (2017) Írásaim, és bővebben rólam a <http://nehrer.cafeblog.hu> oldalon.

Bakonyi Istvánnal a közös munkáink kapcsán, jó kollegiális viszonyba kerültem az elmúlt évek során. A tavalyi évben merült fel bennem a gondolat, — Ismerve István több évtizedes irodalmi munkásságát —, hogy talán írhatnánk róla is egy portrékötetet. Hiszen Ő önzetlenül oly sok kortárs, és már elhunyt kollégájáról írt monográfiákat, portré kötetet, tanulmányokat, recenziókat, és még hosszan sorolhatnám. (Önnek ezt nem kell bizonygatnom) István az elmúlt negyven évben igazán sokat tett, és napjainkban is aktívan tesz a magyar nyelv, a magyar irodalom, a közművelődés elősegítése érdekében.

Ez a nem teljesen szabályos, de mégiscsak portrékötet kézírata elkészült. Jelenleg korrektúra alatt van.

Kérésem, illetve kérdésem az lenne, hogy Bodajk város Önkormányzata tudja, vagy tudna —e támogatni egy ilyen jellegű könyvet anyagilag? Természetesen ez alatt nem a munkámat értem, mert azért én nem tartok igényt fizetésre senkitől. A kiadás költségeihez való hozzájárulásra gondoltam. Székesfehérvár város, és a Lánczos Kornél —Szekfü Gyula alapítványnál is próbálok pályázni a könyv kiadására. Viszont az alapítvány általában a költségeknek csak egy részét finanszírozza. A kiadás költségeihez sajnos nem tudok hozzájárulni semmivel, — bár szívesen megtenném — az alacsony nyugdíjam miatt. Elvi állásfoglalásra lenne szükségem egyelőre, mivel a könyv nyomdai és kiadói költségeit még nem ismerem. illetve a többi támogató hozzájárulását sem. A könyv kiadója nagy valószínűséggel a Vörösmarty Társaság lesz.

Tisztelettel várom válaszát!

Székesfehérvár, 2018-01-24

Üdvözlettel: Nehrer György

Kapto: Wurzinger L.

Nehrer György

A Bakonyi Kovács

A Bakonyi Kovács

Előszó

Mindjárt az előszó első sorában szeretném jelezni, hogy ez a kötet nem bír semmiféle tudományos jelleggel, és nem célja Bakonyi István irodalomtörténeti pályájának kutatása. Vannak erre hivatott szakemberek, tudományos élet jeles képviselői, akik majd egyszer, ezt bizonyára megteszik helyettem. Abban bízom, hogy ez az idő jó sokára fog eljönni. István életútján ugyan végigmegyünk, és természetesen foglalkozunk az irodalomtörténész néhány munkájával is, hiszen ez megkerülhetetlen. Szándékaim szerint olyan könyvbe fogtam bele, amit tudományos előképzettség nélküli olvasó is szívesen a kezébe vesz Bodajkon, és Székesfehérváron egyaránt. Céлом ezzel az írással elsősorban az irodalomtörténész mögötti ember bemutatása. István közéleti ember is, aki ugyan már nyugdíjas, de ennek ellenére hatalmas lendülettel dolgozik Székesfehérvár kulturális életének szervezésén. Egyik fő mozgatója, szereplője és tevékeny munkása ezeknek a feladatoknak. Az ő életén és munkásságán keresztül bepillantást nyerhetünk Székesfehérvár város, és a régió irodalmi, kulturális életébe. Az eltelt negyven év jelentős változásait követhetjük végig napjainkig. A városban alapított újságok, folyóiratok, rádió, televízió, Vörösmarty Társaság, létrejöttében vállalt önzetlen munkája kapcsán megismerhetjük az események, ma már történelminek mondható hátterét is. Találkozhatunk a város, és a hazai kulturális élet néhány kiemelkedő személyiségével, akik István munkáját segítették, nemcsak szakmai, hanem baráti kötődések alapján.

Reggeli után megpróbáltam rábeszélni magamat az írásra, de nem ment. Azt mondják, hogy ami nem megy, azt nem kell erőltetni. Ott volt az asztalomon Bakonyi István

egyik kötete, az „Irodalmunk színei”, amit már olvastam, —de vagyok így néha más könyvekkel is —, ha a szemem elé kerülnek, akkor ismét elolvasok belőlük egy–egy fejezetet. István könyvéből most éppen az „ELŐSZÓ HELYETT” fejezetet futottam át. Aztán megálltam egy pillanatra. Mennyire ismerem Bakonyi Istvánt a József Attila-díjas író, irodalomtörténész, főiskolai tanárt? Van vagy száz fotóm róla, amiket a Királykúti estéken és egyéb alkalmakkor készítettem. Nekem sokat mesélnek a portrék szavak nélkül is. Egy szem, egy száj, egy elkapott mozdulat, grimasz, vagy éppen egy mosoly, mind-mind, olyan, mint egy lelki ujjlenyomat. Látom, érzem, tudom mit gondol, sokszor azt is, hogy mit fog mondani. Ötvenévnyi fotózás után talán elárulhatom, hogy aki a fotózást szeretetből, lélekből úzi, azelőtt megnyílik egy másik dimenzió és képes lesz olvasni a fotókból. Kicsit töprengtem a dolgon, és megállapítottam magamban, hogy nagy valószínűséggel ismerem Bakonyi Istvánt! De vajon ismerem-e Kovács Istvánt? A bodajki gyereket, a székesfehérvári fiataalt, a pécsi főiskolást, a tanárt, a férjet és apát. A fotók alapján van elképzelésem és gondolatom is. Kérdés csupán az, hogy vajon a valóság mennyire különbözik a fotóktól, és a rövid személyes találkozók megismert embertől? Fogtam a telefonomat és már tárcsáztam is.

—Szervusz István! Nem zavarlak?

—Nem!

—Nem is tudom, hogyan kezdjek hozzá? Mi a véleményed egy olyan könyvről, ami Kovács Istvánról, az emberről szólna, egy kicsit másként, mint ahogy ismernek. Semmi tudományos meg fennkölt, csak egyszerűen emberi. Egy tucatnyi kollégádról írtál már könyvet, recenziót, kritikát, tanulmányt, monográfiát. Mi lenne, ha most rólad is készülné egy könyv? Ez csak egy hirtelen ötlet részemről, de nem fojtottam el magamban.

—Jó, beszéljünk róla. Tizenkettedikén tíz órakor megfelel neked?

—Rendben, ott leszek.

—Várlak egy kávéval, de most ki kell szednem a ruhákat a mosógépből. Akár ezzel a mondattal is kezdhethénk...

Vágjunk bele ebbe a történetbe, de ne a közepébe, hanem kezdjük az elején. Szedjük össze, és simítsuk ki egyenként azokat a tiszta ruhákat.

Naiv voltam egy kicsit, mikor úgy gondoltam, hogy Bakonyi István József Attila-díjas íróval egyszerű dolog lesz beszélgetni, és írni róla. Őt már rengetegszer hallhattuk, amint kíváncsiskodva faggatja meghívott vendégeit. Nos, be kell valljam, hogy István egyáltalán nem könnyű riportalany. Illetve, ez így nem igaz, mert tud sok okosságot mondani, én meg talán túl amatőr vagyok a kérdés tekintetében. Az eredeti elképzelésemet azért sikerült végigvinni a találkozásaink folyamán. Sok kérdéssel nem zavartam meg, így arra tudtunk koncentrálni, amiben eredetileg megállapodtunk. Kíváncsi voltam Kovács Istvánra, akiből csak nemrég lett véglegesen Bakonyi István. Nem tudom, hogy ezt mennyire sikerül átadnom a tisztelt publikumnak?—, majd eldöntik. Mindenesetre azt elmondhatom, hogy nem minden részlet került bele ebbe a könyvbe. Részben személyes, részben tartalmi okok miatt. Már az elején megállapodtunk abban, hogy nem vájkálok a családi életében. Ez nem esett nehezemre, mert eredendően sem terveztem ilyesmit. Szóval, aki arra gondolt, hogy ez egy olyan könyv amivel mostanság sikereket szoktak elérni a „celebek,” annak csalódnia kell. Ez a kötet nem egy hagyományos portrékötet, kérdés-felelek. Nem nevezném életrajzi regénynek sem, mert ebben nincs semmifajta fikció. Talán a tudományos és a szépirodalmi feldolgozás határterületi mezsgyéjén sétálgatva, hiteles adatokkal alátámasztott esszéisztikus formához áll közel. Ezt muszáj volt leírnom, mert a tisztelt

olvasó inentől kezdve eldöntheti, hogy folytatja-e az olvasást, vagy becsukja a könyvet. Bízom benne, hogy mindenki folytatni fogja, mert megismerhetik belőle Bakonyi Istvánt. Gyerekkorától kezdődően végigkísérhetik a pályáján egészen napjainkig. Megismerhetik a tanárt, az irodalomtörténészt, író, publicistát, tévést, és rádióst. Az ő életén keresztül az elmúlt közel ötven év kiemelkedő irodalmi személyiségeit és a hozzájuk kötődő személyes viszonyát. Természetesen a teljesség igénye nélkül, hiszen képtelenség lenne az élete minden részletét feldolgozni. A könyvbe sok archív fotó és kézirat is beillesztésre kerül. A könyv borítójának a bodajki kálváriadombot terveztem, nem véletlen ötlettől vezérelve, hanem azért, mert szeretem, ha egy borító tükrözi a tartalmat. A másik ok, amiért ezt a csodálatos helyet választottam az, hogy mindenkinek megvan a saját kálváriája, és a saját keresztje, amit születésüinktől kezdve az életünk végéig hordozunk. Történetünk során végigjárjuk István stációit úgy, hogy közben megismerjük a tanár mögött lévő embert is. Néha nagyobb lépésekkel haladunk, és néha megpihenünk, majd lendületet veszünk, mint ahogy az életben is tesszük.